

ALBINA

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

COMITETUL DE REDACȚIE:

Ion Kalinderu, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, G-l P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă.

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.
Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

*Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele
ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai
extrase sau rezumate.*

SUMARUL:

Artur Gorovei, *Legile țării*: Despre depozit.
G. C. Papucii lui Abdul-Casem — povestire persană.
Irimia Popescu, Crăpatul pielei la cal.
T. G. Solzăneșcu. Muzica în învățământul primar.
I. G. Duca, Societățile cooperative de arendare.
Sâmbătă seara (cu 2 ilustrațiuni).

DIN LITERATURA ROMÂNĂ:

D. Bolițineanu, Moartea lui Mihaiu Viteazul (cu ilustrație).

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Ce e holerina? — Un vis rău.

CRONICA:

Dela Români de peste hotare: Organizarea partidului românesc din Bucovina. — Starea agricolă a României. — *Depe Domeniile Coroanei*. — Scrisoare către Redacție. — Prețul peștelui dela 1—15 Noembrie.

SFATURI PRACTICE:

Hrana mieilor după înfărcare. -- Rectificare.

ILUSTRAȚIUNI:

Palatul din Potlogi: (vedere în spre răsărit). Interiorul din camera de locuit a Domnului.

PAGINA COPIILOR:

Baba oarba cu ciomag (cu ilustrație).

PAGINA GLUMEATĂ:

Iubiți florile, dar nu supărați pe vecini. Poveste fără cuvinte (3 ilustrațiuni).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor, anul III, No. 6 dela 7 Noembrie 1910.

MOARTEA LUI MIHAIL VITEAZUL

DE

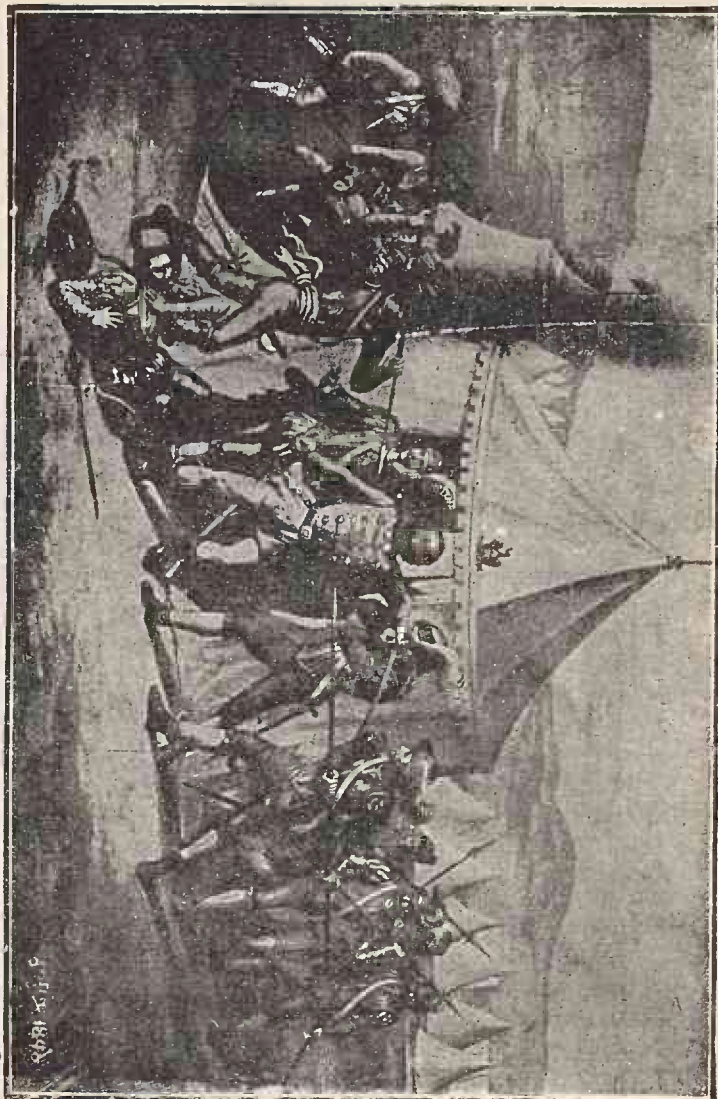
D. BOLINTINEANU.

*Pe câmpia Turdei pe un verde plaiu,
Tabără oștirea marelui Mihaiu.
Acolo, în cortu-i Domnul se gândește :
Fericirea țării inima-i răpește.
Are-o presimțire ce l-a turburat;
Și pe mâna-i mândră capul a plecat.
In desert speranța inima-i resfață,
Lacrămile udă gânditoarea-i față.
Inaintea celor ce îl ocoliă,
Cu o manta d'aur el se ascundeă.
Către căpitanii ce îl înconjoară :
— Dragii mei! ertați-mi astă lăcrămioară!
E o slăbiciune de care roșesc
Toți câți au un suflet tare, bărbătesc ;
Insă sunt minute când natura cere
Dela cel mai tare partea-i de durere...
Astăzi pot să număr mai la nouă ani
De când noi ne batem cu atâți dușmani.
Este adevărul... am făcut, în lume,
Neamului acesta cel mai mare nume.
Insă, ce-i mărirea, fără de folos ?
Ceea ce-i în noapte focul minciunos!
Singură mărirea nu-i destulătoare :*

*Nu vreau foc de siele, ci vreau foc de soare,
Câte mii de inimi moartea n'a 'nghetățat?
Și în câte case dorul n'a intrat?*

Uciderea lui Mihail Viteazul.

*Țara este 'n lacrimi și se pustiește;
Floarea tinereții câmpul învește!
Și în raza slăvii unde strălucim,
Văz, pe nesimțite noi ne mistuim.
Astăzi lupta noastră ori ce luptă curmă;
Ea va fi lovirea cea mai de pe urmă ...*

*Astăzi este timpul ca să isprăvim.
Sau Români ne perdem, sau Români trăim!»*

*Astfel le vorbește... dar doi soli sosiră,
Doi trimiși ai Bastei... capii toți ieșiră.
— Basta vă trimite? spuneți ce dorește!
Basta, iară Basta!.. nu mai isprăvește!»
— Ce dorește? zice unul din calăi,
Basta poruncește la vasalii săi!»
— Să pornești îndată banda ta în țară!
Îi răspunse cel-alt cu o vorb'amară.
— Mergeți, zise Domnul, l'al vostru stăpân!
Spuneți-i că nu e încă un Român
Care să dea arma pân'ă nu se bate!..
De-i bărbat, aice vie a combate!»
— Este timp!.. șoptește un ucigător.
Cel-alt trage iute paloșul ușor,
Și c-o lovitură repede și tare,
Il împlântă 'n sânul eroului mare.
Căpitanii iute sar și-l înconjur.
Dar Mihai le zice: «Fraților, eu mor...
Spuneți Doamnei mele să nu se mănnească,
Și'n iubirea țării fiii mei să-i crească:
Când vor fi în vârstă să le spue ea
Că nu voi răzbună pentru moartea mea;
Numai pentru țară și neatârnare
Sânul lor să simțā sfânta răsbunare!
Iară voi tovarăși, mie îmi jurați
Niciodată mâna cu străin să dați!»*

*La aceste vorbe cade 'ntr'al său sânge;
Toat'a lui oștire cu durere-l plânge.
Apele pe cale stau și se opresc;
Paserile 'n aer triste ciripesc.
Moartea cu-a ei mână fața lui atinge;
Inima-i înghițată, vorba i se stinge.
Iară viața-i mândră sboară către nori,
Ca mirosul dulce unei stinse flori.*

La Administrația noastră, din Strada Mântuleasa No. 9, se găsesse de vânzare noile programe intrate în vigoare dela 20 Septemvrie a. e. și anume:

1. Programă analitică a șc. norm. de învăț. cu lei 2,20.
2. Programă analitică a școalelor urbane cu lei 1,20.
3. Programă analitică a școalelor rurale cu lei 1,20.

Luată din administrație, se sead cei 20 bani, cari sunt pentru porto.

Administrația.

LEGILE ȚĂRII

Despre depozit.

Vreau să plec la un drum mai lung și am niște lucruri la care țin foarte mult, de pildă niște documente vechi de ale familiei. Prietenul meu Ion se învoește cu mine să-mi păstreze acele lucruri și să mi le dea când i-le voi cere. Între mine și Ion s'a format, astfel, un contract care se numește *depozit*. Eu sunt *deponent*, adică am depus lucrul, iar Ion este *depozitar*, adică a luat lucrul în depozit.

În depozit se pot da numai lucruri mișcătoare și depozitarul se obligă să le păstreze, primind sau nu, o plată pentru aceasta. Și, dintre lucrurile mișcătoare, numai acele *corporale* se pot da în depozit.

Depozitarul este obligat să păstreze lucrul în bună stare și să-l dea înapoi la termenul hotărît, sau când s'ar cere. Lucrul trebuie să se dea înapoi proprietarului, iar dacă acesta a murit, se dă moștenitorilor lui și nu se poate face un contract prin care depui cuivă un lucru, pentru ca la un anume timp să-l dea unei alte persoane, pentrucă dacă s'ar îngădui un asemenea lucru, multă lume ar face danii fără a mai plăti taxele cerute și s'ar face multe abateri dela legi.

Depozitarul nu are dreptul să se slujească de lucrul luat de el, în depozit, decât dacă proprietarul îi îngăduie aceasta.

Depozitul făcut prin buna înțelegere a părților, se numește *depozit voluntar*.

Se întâmplă, de pildă, să mi se aprindă casa; în grabă adun câteva din lucrurile mai de preț și dând fuga la Ion, i-le las pe masă și plec.

El n'a consimțit să-mi primească lucrurile în depozit și noi știm că fără consimțământ, nu se poate forma niciun contract. Cu toate acestea, ținând în seamă o împrejurare așa de neprevăzută, legea socotește că asemenea depozitare este un adevărat contract, cași cum s'ar fi făcut cu con-

simțământul depozitarului. Un asemenea depozit se numește *depozit necesar* și lui i-se aplică aceleași reguli cași depozitului voluntar.

O singură deosebire este numai, între aceste două depozite: cel voluntar se dovedește cu *act scris*, iar cel necesar se poate dovedi și cu martori.

Mă duc într'un oraș străin și trag la un hotel ori la un han, unde-mi las toate bagajele și plec după nevoile mele. Intre mine și hangiu s'a format un adevărat contract de depozit și dacă s'ar întâmpla să mi se fure bagajele de către servitorii dela han, ori de către alți călători, hangiuul răspunde de paguba mea.

Mă aflu în proces cu cinevă, pentru un lucru; să zicem pentru o pușcă. Eu zic că-i a mea, Ion zice că-i a lui. Pentru ca, în timpul cât ne vom judecă, să nu umblăm cu pușca nici unul nici celalt, ne învoim să o dăm în depozit la Vasile și el să o dea aceluia dintre noi care va câștiga procesul.

Intre noi, adică între mine și Ion, de o parte, și între Vasile, de altă parte, s'a format un contract de depozit, care se numește *secvestru* și fiindcă, de bunăvoia noastră am dat pușca în păstrarea lui Vasile, se numește *secvestru convențional*.

În *depozit* se dau numai lucruri mișcătoare; *secvestrul* se întinde și asupra celor nemișcătoare.

Mă aflu în proces, cu niște neamuri, pentru o împărțeală de pământ. Procesul poate să ție câțiva ani, și pentruca să fim siguri și unii și alții, că nu se va risipi venitul acelui pământ, pe timpul cât va țineă judecata, am dreptul să cer la judecătorie, să numească pe cinevă care să administreze acea avere, de pildă, să închirieze pământul și să depue banii, la o cassă de economie. Judecata, încuviințând cererea mea, ordonă, ceea ce se numește *secvestru judecătoresc* (judiciar).

Persoana pe care judecătorul o rânduește să administreze averea, se numește și ea *secvestru* și primește plată pentru munca ce o face.

Artur Gorovei.

Prima societate de Credit Funciar Român din București.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința Detentorilor de cupoane, că plata cuponului de 1 Ianuarie 1911 și a Scrisurilor Funciare eșite la sorți 4% și 5% din ultima tragere, se va face cu începere de Marți 9/22 Noiembrie a. e. dela orele 11—3 p. m., afară de Joia și Sâmbăta, când nu se fac plăți.

DIRECȚIUNEA.

Papucii lui Abdul-Casem.

— Poveste persană —

Trăia odată în Bagdat un negustor bătrân grozav de zgârcit. Il chemă Abdul-Casem Tam-burî. Cu toate că eră putred de bogat, umblă îmbrăcat numai în zdrențe și pe cap purtă un turban de pânză groasă, care de vechiu ce eră, nu se mai cunoștea ce față avusese altă dată. Dar ceeace eră mai ciudat în toată îmbrăcămintea-i scârboasă, erau papucii. Erău numai petice, ca hainele unui cerșetor, și cu tălpile ghintuite cu niște cuie cu capetele cât pumnul de mari. Toți cârpacii din Bagdat cunoștea papucii ăștia, căci ani întregi nu făcuseră altceva decât să le coasă petic peste petic. Și erau papucii ăștia așa de grei, în cât când vrea cineva să spună că cutare lucru e prea greu, apoi spune în batjocură că „e greu cu papucii lui Casem.“

Intr'o zi calicul nostru se duse în târg și cumpără mai pe nimic o grămadă de sticlărie scumpă. A doua zi află că un negustor, care vindeă numai miresme, ar fi tare strâmtorat și c'ar vrea să se desfacă de niște apă de trandafiri, care-i mai ră-măsese. Abdul Casem caută să se folosească de nevoia nenorocitului de negustor și-i cumpără apa de trandafiri, cu o pătrime din adevăratu-i preț.

Nu mai putea de bucurie, c'a făcut târg bun, dar numai sufletul lui se bucură c'a cumpărat toate așa de ieftin. . . Să-și cinstească prietenii ? Să bea aldămașul, cum s'ar zice ? Ferit-a sfântul !

Toată risipa ce făcù, e că se hotărî să facă o bae, lucru care nu i se întâmplase de multă vreme, căci și la bae trebuia să dea parale.

Pe drum, spre bae, se întâlnește cu unul, pe care și-l socotiă prieten (cu toate că zgârçitilor nu li s'ar conveni să aibă prieteni). Cum îl vede, acesta îi spune că n'ar strică, dacă și-ar cumpără alți papuci, căci cu ăștia pe care-i poartă se face de răsul lumii.

— Om vedeă!, răspunse Casem, cu toate că... și ăștia... par'că n'ar fi tocmai așa de lepădat... , căci m'ar mai putea ține încă multă vreme...

Ajunse la bae, se desbracă și intră înăuntru.

În vremea asta veni să se îmbăieze și Cadiul. Casem iese din baie înaintea lui, se îmbracă, dar când dă să se încalțe, nu-și mai găsește papucii lui cei vestiți, plini de petice și de cuie, ci o pereche de papuci noi de tot și frumoși.

Inchipuindu-și că-s vre-un dar din partea prietenului cu care se întâlnise pe drum, îi pune în picioare și pleacă spre casă, încântat că are papuci noi și frumoși.

În vremea asta iese și Cadiul din bae.

Caută robii papucii Cadiului, dar nu găsesc decât papucii cei rupți și cunoscuți de toți, ai lui Casem. Mânia Cadiului nu mai cunoscù margini, când auzi că i-au pierit papucii și pe dată dăte poruncă să i-l aducă în față pe Abdul Casem. Se silì el, Casem, să se dezvinovățească, să se apere, că n'a furat papucii, dar nu fu crezut. Fiind dovedită hoția, fu aruncat în închisoare, de unde nu izbuti să iasă decât după ce plăti o groază de parale, mai ales că-l știau bogat și zgârçit.

Turbat de mânie, se întoarce acasă, ia papucii, din pricina cărora se făcuse de răs, și ca să nu-i mai vadă, îi aruncă în râul Tigru, care curgea pe sub ferestrele lui. Peste noapte niște pescari dau să-și scoată plasa din apă... Văd ei că plasa-i grea de tot și-n sufletul lor se bucură, c'au prins cine știe cât pește... Când colo, ce să vadă? În loc de pește, papucii lui Abdul-Casem, cari din pricina cuielelor au mai rupt și câteva din ochiurile plasei...

Amărăți, pescarii iau papucii și zvârlă în ferestrele zgârcitului. Papucii, zvârliți cu putere, cad drept în odaia lui Abdul-Casem și-i sparg toate sticlele și toată apa de trandafiri se risipește pe jos. . .

Casem să moară de necaz și mai multe nu.

— «Ah! Afurisiți papuci! — răcnește apucându-se cu mâinile de cele câteva fire de păr, care-i mai rămăseseră pe cap. De-acum n'o să-mi mai pricinuiți nici un rău!» Ia o sapă, intră în grădină, sapă o groapă mare și-și îngroapă papucii.

Dar un vecin, care are pică pe el, îl zărește scormonind pământul și . . . , repede la Cadiu, spunându-i că Abdul-Casem a găsit o comoară în grădină.

Atâta a trebuit, ca să ațâțe pofta de bani a Cadiului. Numai decât să poruncă și Casem e aruncat din nou în închisoare. Bietul zgârcit caută să se desvinovățească, spune că nu-i adevărată pâra vecinului, căci a săpat groapa numai ca să-și îngroape papucii, cari i-au pricinuit atâta pagubă și atâtea necazuri și ca dovadă cere să se sape și să se scoată papucii Dar n'are cine-l crede . . . Lăcomia Cadiului trebuie săturată și Abdul-Casem nu scapă din închisoare de cât, după ce iar mai plătește o groază de parale.

Și pleacă spre casă cu papucii în mână.

— «Nu, nu vă mai vreau, nu vreau să vă mai văd!» strigă sgârcitul desnădăjduit.

Și-i aruncă într'o țeavă pe unde vine apa. Dar diavolul n'are de lucru și, ca să mai rădă puțin, împinge papucii în așa fel, în cât opresc cu desăvârșire cursul apei. Aleargă lucrătorii să vadă din ce pricină nu mai curge apa și să dreagă stricăciunile, sapă și . . . dau de papucii lui Casem. Ii duc Cadiului și-i spun că ăștia sunt toată pricina.

— «Nici vorbă, c'a vrut să se răzbune pe Cadiu și deaceea și-a aruncat papucii acolo!», adaogă ei.

Nenorocitul stăpân al papucilor iar e închis și iar e osândit să plătească o sumă mare și mai mare de cât cele de mai nainte, dar papucii i-se dau înapoi.

— «Ce să mai fac? se gândește bietul om. I-am

aruncat în apă, i-am îngropat în pământ și tot de geaba . . . Ori ce-am făcut, ori ce-am dres, tot rău a ieșit . . . Nu-mi rămâne de făcut altceva decât să-i pun pe foc . . .

Și amărît de atâta batjocură a soartei se hotărăște să-i ardă numai de cât. Dar fiindcă erau umflați de apă, se suî pe acoperișul casei și-i puse să se usuce la soare.

Pisica vecinului, zărind papucii, sărî pe casă și începû să se joace cu ei. Tot jucându-se îi târește până la magazia acoperișului și-i scapă'n drum. Papucii căzând lovesc o femeie însărcinată, care tocmai atunci treceă prin dreptul casei.

Din pricina loviturii prea tari și din pricina fricei femeia căzû bolnavă și pierdû copilul. Bărbatul ei se duce cu papucii în mână la Cadiu și se plânge că papucii lui Abdul-Casem sunt toată pricina nenorocirii ce i-s'a întâmplat. Casem e chemat din nou în fața Cadiului și osândit și mai greu de cât până acum, căci eră să omoare o femeie din nebăgarea lui de seamă.

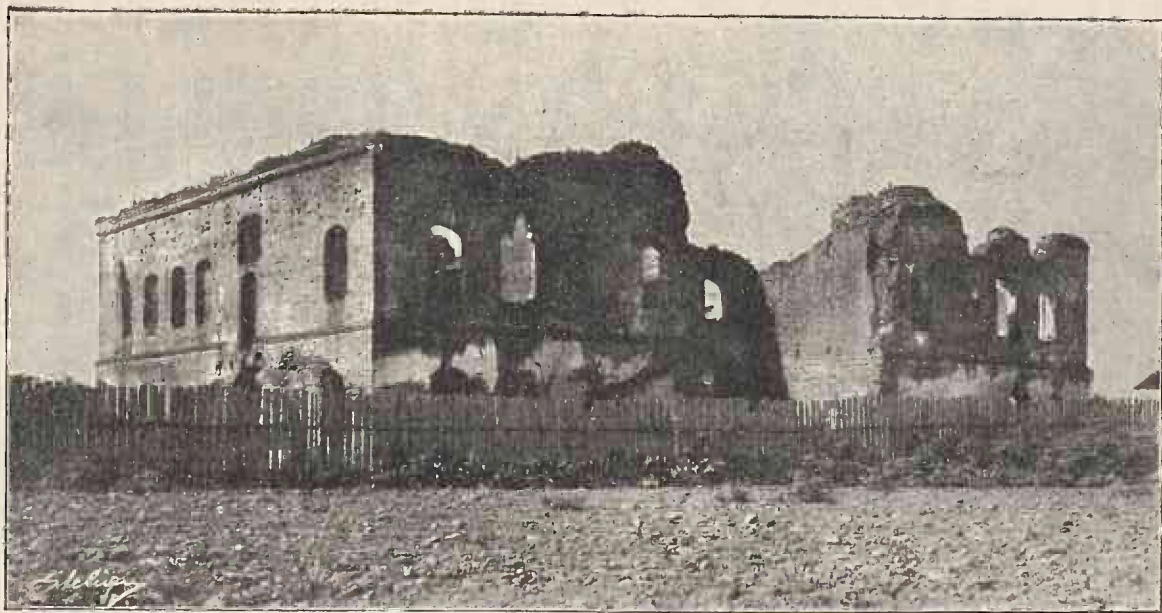
Își ascultă osânda și luându-și papucii în mână se apropie de Cadiu și-i spune :

— Luminată judecată! Mă supun cu umilință hotărârii tale . . . Dar te rog și eu să mă scapi de blestemații ăștia de papuci, căci din pricina lor îndur și închisoare și umilire . . . Am sărăcit și mi-e teamă c'am să-mi pierd și capul, căci cine știe ce belele or să-mi mai aducă de i-oiu mai ține multă vreme!

Cadiul primî bucuros rugămintea zgârcitului și oprî papucii la judecătorie, povățuindu-l că adevărata economie nu e în a fi lacom și a grămădi neconținut la parale, ci în a cheltui cuviincios.

Dar sfatul eră zadarnic, căci bietul Casem sărăcise din pricina atâtor necazuri și aflase tocmai târziu de tot, cât de primejdios e, când păstrezi perechea de papuci mai mult de cât trebuie.

(prelucrare de G. C).

Palatul din Potlogi.

— Vedere în spre răsărit spre heleșteu. —

Mișcarea cooperativă în România (1).

Societățile cooperative de arendare (Obștii).

Progresul acestor societăți ese încă și mai mult la iveală. Cifrele următoare ne arată progresele realizate de asociațiile rurale de arendare, dela Congresul din Cremona până astăzi :

Numărul asociațiilor de arendare		Supr. domeniilor luate în expl. de asociații		Suma anuală plătită pentru arendare		Numărul membrilor asociațiunilor	
(Cremona) 31 Dec. 1906	La 31 Decemvr. 1909	(Cremona) 31 Dec. 1906	La 31 Dec. 1909	(Cremona) 31 Dec. 1906	La 31 Dec. 1909	(Cremona) 31 Dec. 1906	La 31 Dec. 1909
		Hect.	Hect.	Lei	Lei		
68	275	54.681	190.521	1.611.428	5.574.531	—	36.075

Tabloul următor ne va arăta dezvoltarea asociațiilor rurale de arendă, an cu an:

Anul	Nr. asociațiilor fondate în cursul anului	Nr. total al asociațiunilor existente	Suprafața domeniilor luate în exploatare de asociații	Suma anuală plătită pentru arendări	Capital vărsat de asociați	Membri
			Hectare	Lei	Lei	
1903	8	8	4.940	94.785,69	—	—
1904	8	16	10.557	256.025,49	—	—
1905	21	37	30.358	626.144,08	—	—
1906	31	63	54.681	1.611.428,34	—	—
1907	35	103	73.344	2.183.822,78	409.258,51	11.118
1908	69	172	133.227	3.628.062,02	852.163,59	23.336
1909	103	275	190.521	5.574.531,26	1.286.524,21	36.071

Prețurile de arendă anuală plătite de obștii, pe hectar, erau la 31 Decembrie 1909 de :

Maximum lei 95,73

Minimum » 4,44

Mijlocie generală . . . » 35,96

Suprafețele loturilor date membrilor pentru cultivare erau la 31 Decembrie 1909 de :

Maximum 10.— hectare

Minimum 1.— »

Mijlocie generală . . . 3.— »

Cea mai mare asociație de arendare la 31 Decembrie 1909 număra 1260 membri și ținea prin contract un domeniu al Statului cu o suprafață de 5000 hectare, pentru care această obște plătește lei 170.720 anual.

Asociațiunile au consemnat proprietarilor pentru plata contractului, ca garanție :

(1). Urmăm a reproduce de pe «Revista Economică» din Sibiu a doua parte a raportului prezentat de d. Duca la Congresul din Hamburg. Vezi No. 4.

In 1907 . . . Lei	425.197,89
» 1908 . . . »	902.488,49
» 1909 . . . »	1.299.417,92

Spre a face față angajamentelor, asociațiile au contractat împrumuturile următoare, direct către Casa centrală sau prin intermediul băncilor populare:

Anul	Împrumuturi	Rambursate în acelaș an	Rest la sfârșitul anului sau %
1907	583.876,41	292.073,76	191.803,66 = 32%
1908	1.657.775,56	1.018.785,49	639.990,07 = 38, 5%
1909	1.969.384,95	1.134.610,94	834.774,02 = 42,38%

Aceste progrese se explică prin mai multe cauze. În primul rând, obștile s'au născut dintr'o trebuință resimțită într'un mod foarte puternic de populația noastră rurală, aceea de a reduce numărul arendașilor cari, prin mecanismul vieții noastre agricole, erau mai mult colectori de impozite decât agricultori veritabili.

În al doilea rând, după răscoalele agrare din 1907, legislatorul a văzut în aceste asociațiuni cooperative unul din mijloacele cele mai eficace apte a rezolvă într'un mod pacinic conflictele existente între marele proprietar și țărani cultivatori; de aceea am încurajat prin toate mijloacele dezvoltarea lor.

La 10 Aprilie 1910 s'a votat o lege prin care domeniile aparținând Statului și la toate așezămintele de binefacere sau de educație națională nu vor putea fi arendate în viitor decât la obștii. Obștia este exclusă numai într'un singur caz: când după o anchetă prezidată de agenții Casei Centrale s'a dovedit că țărani din localitate sunt în absolută imposibilitate de a alcătui o societate cooperativă durabilă. Cum domeniul Statului și al acestor diferite așezăminte este foarte considerabil, este ușor de înțeles ce avânt au luat obștile dintr'o zi într'alta, ca să zicem așa. Fără a socoti că, văzând încrederea ce Statul acordă acestor cooperative, mulți din proprietari până atunci nehotărâți sau neîncrezători către ele au imitat exemplul său și arendat de asemenea pământurile lor țărănilor. Când, acum 4 sau 5 ani s'au alcătuit primele societăți cooperative pentru arendarea moșiilor, aceste societăți erau considerate ca având într'un mod vag un caracter revoluționar. Astăzi cei mai fricoși s'au liniștit, și fiecare se întrece spre a încurajă o mișcare pe care toți sunt unanimi de a o recunoaște ca binefăcătoare. De altfel trebuie să mărturisim că din prima zi proprietarii nu s'au căit de încrederea ce le-au acordat.

În toate părțile și fără excepție, aceste asociațiuni au făcut față la toate angajamente lor în modul cel mai scrupulos. Nimeni nu poate exprima cel mai mic regret, că și-a încredințat proprietatea în mâinile lor. Nu voiu insista aci asupra organizării acestor așezăminte. Am mai vorbit de ele cu ocazia con-

gresului din Cremona. Se știe că tipul ce l-au adoptat în România este acela pe care se arată în Italia sub numele de «afitanze divisa».

Membrii cari ar dori să cunoască cele mai mici detalii ale organizației lor, pot consulta statutele-tip pe cari le-am tradus și împărțit cu această ocaziune. Ținem de a face cunoscute aceste statute, cu atât mai mult, cu cât legislatorul a introdus de curând niște modificări în legea care conduce această materie.

Printr'o lege votată la 14 Aprilie 1910, obștia a devenit în legislațiunea română un tip de societate specială, care nu intră în nici unul din tipurile societăților cooperative cunoscute până astăzi. Legislatorul s'a inspirat din realitatea lucrurilor. El a considerat societatea ca ieșind din trebuințele însăși ale populației noastre și i-a dat o consasrare legală; ceva mai mult, s'au simplificat formalitățile de constituire și s'a conferit Casei centrale puterea necesară spre a călăuzi aceste societăți pe drumul progresului. Puterile de cari dispune Casa centrală, dreptul de control, dreptul de a numi un agronom, care conduce exploatarea din punctul de vedere agricol, de câte ori obștia este debitoarea sa—pot să pară exagerate la toți aceia, cari locuitori ai țărilor cu civilizație veche, sunt obișnuiți de a vedea în libertatea cea mai absolută, singura garanție a unui progres real. Dar nu trebuie să uităm că într'o țară tânără și în plină deșteptare ca în țara noastră, inițiativele colective ca și cele individuale au mai înainte de toate trebuință de sfaturi și de lumină. De aceea această tutelă a Casei centrale are mai ales un caracter educativ.

Ceeace noi urmărim în primul rând prin controlul nostru este de a face educațiunea agricolă a populației rurale, de a ridică nivelul micii agriculturi, care este încă așa de rudimentară, de a face să pătrundă până în satele cele mai îndepărtate câte puțin din această știință agricolă, fără care nu s'ar putea ajunge la un progres adevărat în economia națională.

Agronomul este pentru noi mai mult un agent de civilizație decât de supraveghere și considerăm Casa centrală mai mult ca o școală mare, decât ca un așezământ rigid și sever de control.

Intinderea ce a luat mișcarea obștiilor a atins astfel de proporțiuni în cât se poate spune fără exagerare că ele formează un factor de primul rang în organizația economică și agricolă a României actuale.

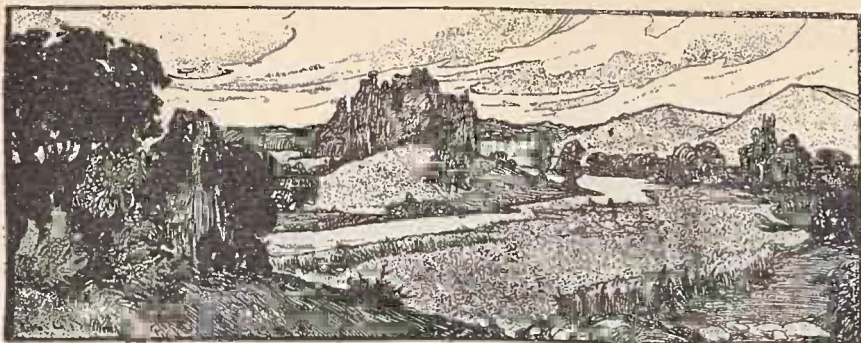
Dacă ne am întins mai mult asupra acestui subiect este că avem convingerea fermă că această formă a corporațiunii n'a luat nicăieri o astfel de importanță, și pentru acest motiv cel puțin merită să atragă atenția tuturor cooperatoților.

I. G. Duca.

Palatul din Potlogi.

— Interiorul din camera de locuit a Domnului (cu urma unui tablou) —

Dela Români de peste hotare.

Organizarea partidului românesc din Bucovina.

«Foaia Poporului» din Cernăuți publică statutul de organizare al partidului național român din Bucovina.

Iată cuvintele de introducere ale Foi:

De când trăește neamul nostru românesc pe acest pământ încă niciodată nu s'a făcut o rândueală ca aceasta între Români, nici odată n'am fost organizați în așa fel cum ne organizăm acuma.

Și tocmai din pricină că încă nimeni din noi nu e deprins cu organizarea sau rândueala aceasta în neamul nostru, de aceea mulți se găsesc cari încă nu pot crede în puterea și în foloasele acestei organizări. Și e lucru de mirare acesta, cu atât mai mult cu cât mai aproape de mintea omului este adevărul că orice lucru făcut cu cap și cu rândueală mai multă trăinicie are și mai mare foloase aduce decât unul făcut fără ori ce plan și fără cap.

Să luăm numai o pildă. Zicem că câțiva oameni au de ridicat din loc o piatră grea. Pânăce nu se rânduesc sau până nu se organizează în jurul acelei stânci, nici vorbă nu poate fi ca să o urnească din loc. Dacă s'ar încordă unul cât de mult, chiar până vor ieși ochii ca cepele, tot nu va putea isprăvi nimic și piatra va rămâne nemișcată.

Cam așa s'a întâmplat și cu noi până acuma. Stânca cea mare a greutăților și a nevoilor noastre obștești a ramas până acuma neurnită din loc—pe ogorul înțelenit al binelui nostru obștesc și numai ici și colo, pe la colturile acestei stânci uriașe a mai răsărit câte puțină iarbă verde și pentru Românul bucovinean, în colo vai de capul nostru a fost până în ziua de azi. Ar fi prea mult să arătăm din nou toate durerile noastre, cum au năvălit veneticii peste noi, cum ne-au desmoștenit din avutul nostru strămoșesc, cum ne-au împins la o parte ca pe niște lepădături ale omenimei, cum ne-au isgonit limba de prin școli, cum ne-au ținut și ne țin biserica în lanțuri de grea robie, cum ne-au pustiit totul ca o ceată de lăcuste, cum ne-au prefăcut din stăpâni în robi și câte altele. Toate acestea s'au întâmplat din pricină că n'am fost organizați, n'am știut să ne apărăm de nenumăratele primejdii ce-au venit peste noi și fiecare din noi a făcut ceea ce l-a trăsnet

prin cap; unul a mers hăisa, altul ceala, unul a zidit, altul a risipit. De aceea nici n'am putut păși înainte spre bine, ci am dat înapoi în multe. De-abiă în timpul din urmă s'a deșteptat în sufletele noastre un dor nebiruit după timpuri mai fericite și am început a ne alipi cu încredere de acei bărbați luminați ai neamului nostru despre cari ne-am încredințat că ne vreau binele.

Dăm aci și primul capitol care arată scopul acestei organizații:

1. Partidul român din Bucovina are de scop a promova, în cadrul credinței pentru împărat, în Austria interesele naționale, confesionale, culturale și economice ale Românilor bucovineni.

2. În privința națională, partidul vrea să obțină pentru limba română drepturile ei cuvenite la dirigătorii, în școale și în viața obștească.

3. În privința confesională și culturală el va îngrijii de progresul Românilor bucovineni pe temeiul legii, limbei și al obiceiurilor lor.

4. El își rezervă deplina sa independență.

5. În chestiile economice, el adoptă programul creștin-social.

Dorim din suflet ca organizarea să se poată înfăptui cât mai neîntârziat.

R.

Starea agricolă a României

la finele lunii Octomvrie 1910 st. n.

Semănăturile de toamnă făcute în lunile precedente s'au dezvoltat și înrădăcinat bine în urma ploilor ce au căzut.

Porumbul continuă a se culege pretutindeni; în partea de sus a țării s'a terminat și de cărat depe câmp; în cea de jos încă se culege și a suferit de ploile ce au căzut producându-i pe alocuri stricăciuni. Producțiunea porumbului, este cât se poate de bună și cantitativ și calitativ în partea de sus și în estul țării, în centrul și în vestul părții de jos însă, este slabă sau mediocră.

Câmpiile, fânețele și miriștile au avut destulă iarbă crescând repede după ploile din luna precedentă și chiar din aceasta, iar vitele au mers neconținut la pășunat.

Sfeclele de zahăr și de nutreț precum și zarzavaturile s'au desgropat și transportat pe la fabrici. S'a început depozitarea lor pentru iarnă.

Viile s'au terminat de cules; în multe podgorii a început descurcatul, curățatul și pe alocuri chiar îngropatul lor.

Frunzele la arborii, arbuștii și pomii roditori, după bruma din ultima decadă, s'au îngălbenit și au căzut în cea mai mare parte.

(Comunicat de *Observatorul meteorologic*).

DIŢ ZIARE ŞI REVISTE.

Ce e holerina ?

Publicul citind în ziare că în Basarabia, Rusia sau în alte ţinuturi vecine bântue holera, e grozav de alarmat când cinevâ suferă de diaree.

În timpul căldurilor mari, în urma mustului, în urma băuturilor reci, îngheţatelor, în urma mâncării pepeniilor, castraveţilor, ori a altor fructe, se poate produce *holerina*, o boală ce se aseamănă cu holera, dar care din fericire nu este atât de gravă.

Bolnavul nu se simte bine, are ieşire afară ca apa, dar nu cu durere; are sete şi căldură; aceasta este forma cea simplă a boalei. Alteori boala ia un caracter mai grav: bolnavul pe lângă diaree, mai are vărsături verzui; o durere vie, arzătoare pe tot tubul digestiv, corpul i se răceşte, are crampe în pulpele picioarelor, are leşinuri.

Bolnavul se va culcă la pat, va ţine dietă, şi va face clisme cu rădăcină de nalbă, cu căpăţâni de mac, cu scrobeală, va bea băuturi potolitoare (apă albuminoasă), îşi va frecă pântecul cu balsam tranquil, sau cu ulei de musăţel camforat, va lua picături de laudanum (5 picături la $\frac{1}{2}$ pahar cu apă), de 3—4 ori pe zi. Bolnavul — orcât e de uşoară boala — se păzească dieta, să se ferească de oboseli, căci boala din simplă cum e, se poate

agravă! dar pentrucă bolnavul singur, nu poate face deosebire între holera adevărată și holerina, să nu se alarmeze, dar să trimeată după medic! Nu joacă mare rol — dacă plățiți degeaba vizita medicului — liniștirea bolnavului, prețuește mai mult.

(Sănătatea*).

Sâmbătă seara.

(Din limba germană)

Când bei :

E Sâmbătă, pe seară...
Iau lucrătorii plata...
S'a 'ntunecat, dar, uite
Că nu mai vine tata!

Ea pleacă să te cate,
Cași în alte dăți,
Și cât, o cât de groaznic
Tu, tată i te-arăți!

În odăița strimță
Copii-adorm flămânzi.
Și lacrimi îi curg mării
Din ochii mari și blânzi.

Abea veni pe stradă,
Cu ochii rătăciți...
S'au dus, s'au dus bănuții
Așa de greu munciți!

Pe patul tare-acuma
Cazi țepăn ca un par
Și mama, la icoană,
Se roagă în zadar.

Când nu bei:

E Sâmbătă, pe seară...
Iau lucrătorii plata...
Ce vesel și ce iute
Mai vine astăzi tata!

Copiii și soția
L-așteaptă'n prag cu dor;
In colț stă masa pusă,
Friptura-i în cuptor.

Și-acum el intră'n casă.
Ce vorbă și ce răs:
«Grivei, ba nu, Gavrilă,
Ei, Mișo, vin' păs, păs!»

Apoi dă banii mamei
Și, 'ntors înspre copii,
Le-arată'n mâna dreaptă
Uu pumn de jucării..

Ce pace se coboară
Pe-al nostru mic palat,
Pe casa care doarme
Subt cerul instelat!

(Versuri din «Biblioteca bunilor templieri»).

Un viș rău.

Uu lucrător din portul Dundee povestă dimineața soției sale visul ce-l avusese peste noapte. Văzuse patru șoareci apropiindu-se de el, unul după altul. Cel dintâi eră gras și mare, ceilalți doi erau grozav de slabi, iar cel din urmă eră orb.

Sărmanul om se frământă neliniștit, căci auzise zicându-se că șoarecii de visezi înseamnă piazărea. Biata femeie nu putea să găsească deslegarea visului; dar băiețelul lor foarte cuminte fu Iosef-ul acestui nou Faraon: «Șoarecele gras și mare», zise el tatălui său, «e cârciumarul din colț, pe care te duci să-l vezi atât de des și la care îți lași toți banii; cei doi slabi sunt mama și eu, iar cel orb ești dumneata, tată».

(«Icoane din popor»).

CRĂPATUL PIELEI LA CAL (1).

Ceaastă boală se mai numește *filariosa hemoragică*, *hematidrosă* sau *sudori de sânge*.

Ea nu se observă la toate soiurile de cai, ci mai mult în țara noastră, la caii ungurești, și este produsă de un parazit, de un mic vermișor zis *filaria hemoragica*, despre care nu se știe încă prin ce împrejurări trece el până să ajungă sub pielea calului, și să-i dea boala. Probabil însă că molipsirea cailor cu acești viermi, se face în timpul iernei sau la începutul primăverii.

Boala se arată primăvara și vara, prin ivirea pe grebăn, pe spete, pe gât, pe coaste și chiar pe alte părți ale corpului, a mici ridicături nedure-roase, a unor broboane, din cari unele mici ca o linte sau mai mari, altele ca o nucșoară. Nu trece un ceas două dela ivirea lor, când din ele începe a se scurge sânge, și când mai zicem, văzând calul cu șiroaie de sânge pe corp, că-i *crapă pielea*.

După scurgerea sângelui, ridicătura, broboana, se micșorează, dispare fără a lăsa vre-o urmă de crăpătură a pielii, locul pe unde a eșit sângele aproape neputându-se găsi.

Boala ține o săptămână-două. Câteodată însă în cursul aceleiași veri, apare de două-trei ori la același cal.

(1) Articol provocat de o întrebare a preotului R. Smarandescu, vechiu abonat al revistei.

Cu apropierea iernei boala dispare cu desăvârșire; cu toate acestea nu este de mirare de a o vedea aparând din nou la caii cari au zăcut, în verile anilor următori.

În genere animalul se vindecă fără nici un *tratement*, totuși este bine a se spăla părțile bolnave cu apă bicarbonată în proporție de trei grame acid boric la 100 grame de apă, sau încă cu apă cu creolină, punându-se la un litru de apă, două linguri de creolină curată.

Un veterinar francez numit *Drouilly*, sfătuiește pentru a putea vedea viermele în ridicăturile după piele, a se urmări astfel: se rade părul după pielea din dreptul broboanei, în vârful căreia se observă un punct roșietic, pătat. Înainte de a se deschide, de a se rupe punctul acela roșietic, pentru a se scurge sângele, se înțeapă, se taie puțin broboana când se zărește în interiorul ei, cum viermele se svârcolește, se mișcă, se vâără în țesutul pielei.

Irimia Popescu
Medic veterinar.

De pe Domeniile Coroanei.

Acum câteva zile, d-l Administrator ai Domeniului Coroanei a fost la Domeniul Mălini din jud. Suceava.

Interesându-se ca de obicei de starea bisericilor, școalelor și a locuitorilor, d-l Ion Kalinderu a dispus ca Administrația Domeniului Coroanei să contribuie la zidirea unui nou local de școală în cătunul Păraie, cum și la clădirea unui local de Primărie în comuna Drăcești și chiar să le execute singură. A hotărât asemenea să se adauge cu cheltueala Domeniului Coroanei, două săli la școala din Găinești, una pentru clasă și cealaltă pentru atelier.

A mai dăruit școalelor diferite cărți, tablouri, iar pe mulți săteni i-a ajutat, pe unii pentru căutarea sănătății, pe alții pentru a-și face case, sau pentru a le ușura pierderea ce au suferit din cauza că li s'au furat vitele pe linia Bucovinei.

În sfârșit a ținut a da câte-o încurajare preoților și învățătorilor spre a-i îndrumă în munca ce depun pentru sfățuirea și îndrumarea sătenilor pe calea proșării.

Muzica în învățământul primar.

Dacă ne vom aruncă o scurtă privire asupra învățământului primar la noi, vom vedea că muzica este obiectul care s'a neglijat și neglijează mai mult. Și din ce cauză provine această neglijență. Mulți vor zice că din cauza învățătorilor, ceea ce nu este adevărat.

Majoritatea învățătorilor noștri sunt muzicanți și își dau toate silințele în această privință. Cu toate eforturile, progresele nu se văd, din cauză că se lovesc de un neajuns, care este *lipsa de material muzical*.

Școalele normale, au posibilitatea de a da buni muzicanți, dar nu și repertoare.

Vor zice și acum : de ce nu învață singuri învățătorii cântecele de care au nevoie, din multele manuale de muzică ? Învățătorul ar face acest lucru, dar se lovesc de un neajuns și anume, acela că manualele de muzică, pe care ar vrea să le cumpere, sunt prea scumpe, având un preț de 2,50 și 3 lei, cu cel mult zece cântece, din care nu găsec potrivite pentru a învăța pe copii decât 1 sau 2, celelalte necorespunzând cerințelor, din diferite cauze. Din acestea vedem că învățătorilor nu le convine ca să dea un așa mare preț, pe asemenea cărți, din micul lui salariu.

Acum vine întrebarea : care ar fi mijlocul prin care s'ar putea împăcă amândouă părțile, adică să dea învățătorilor un repertor, cu un număr cât se poate mai mare de cântece și cu un preț mai mic ?

Soluția n'o putem găsi decât apelând la Onor Casa Școalelor, căreia îi stă în putință a împăcă ambele părți, însărcinând pe un om capabil să adune cântecele pentru învățământul primar într'un singur manual, aranjate pe divizii, ținându-se în seamă gradul de dezvoltare al copiilor.

Odată întocmit acest manual, Casa Școalelor să-l tipărească, vânzându-l apoi în cost.

Teodor G. Solzănescu
Învățător.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE.

Stimate D-le Director,

În zilele în care trăim avem destule ocazii să vedem făcându-și apariția o sumă de publicații; unele din izvoare sigure și bogate cu scop bine lămurit, cu putere de viață, care garantează lucruri mari, pe când altele slabe dela început, menite a-și vedea sfârșitul în apa botezului. Numele de *popular* sau *populare* nu le ajută întru nimic dacă din ele nu iese că-i cu adevărat popular hrănitor și întăritor. În zadar se încornează cu el.

Dintre toate acestea, aceea care face o excepție fericită, aceea care aduce un real serviciu tuturor și în special populației cititoare dela sate, este aceea ce poartă un modest nume : » *Albina* ».

Harnică și neobosită este întotdeauna mica albină, care din felurite flori face mierea cea dulce; fără preget, îndrumătoare și ascultătoare. este modesta revistă : » *Albina* ». Pentru aceste bune lucruri, noi o primim cu drag în casă și o rugăm să vină mereu, spre a sta mai mult de vorbă.

Gh. Stănescu

Dirigintele școlii din Cepari-Pământeni, Argeș.

PAGINA COPILOR.

Baba oarba cu ciomag.

Acum eră rândul lui Costică să propună un joc.

— Să vă învăț «Baba oarba»...

— O știm, strigară în cor toți copiii.

— E altfel; nu cum o știți voi. E «Baba oarba cu ciomag». Cel care cade să fie «baba» e legat la ochi și i se dă un baston în mână. Ceilalți aleargă împrejur. Când «baba» atinge cu bastonul pe unul

din copii, acela apucă de capătul bastonului și zice de patru cinci ori vorba: «Vai !», căutând să-și schimonosească vocea ca să nu-l cunoască. Dacă «baba oarba» cunoaște vocea, atunci îi scoatem legătura dela ochi și celălalt se face «baba» în loc.

Sfaturi practice.

Hrana mieilor după înțârcare.

După înțârcare, cea mai bună hrană a mieilor este iarbă proaspătă; dacă fânul nu e bun, amestecați făinoase, cum ar fi bobul. Iată o preparație ce o recomandă veterinarii:

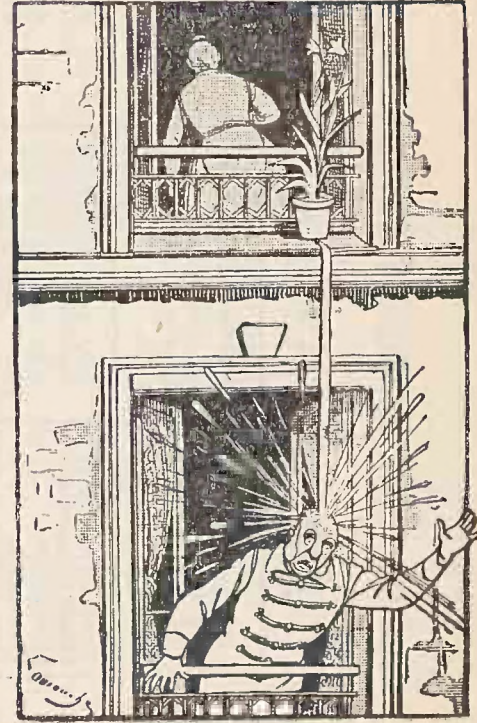
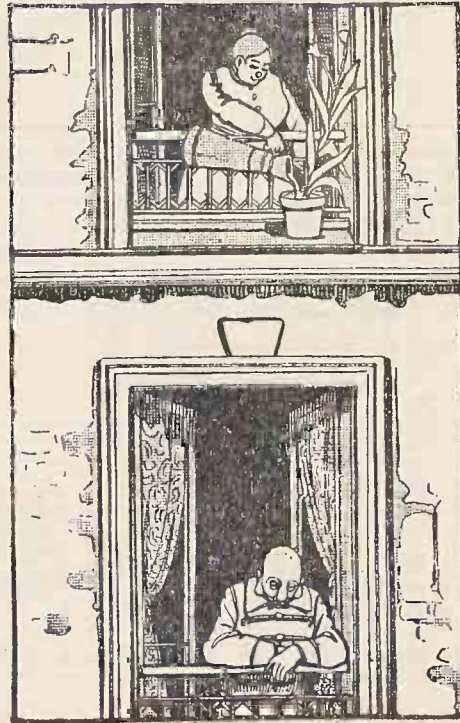
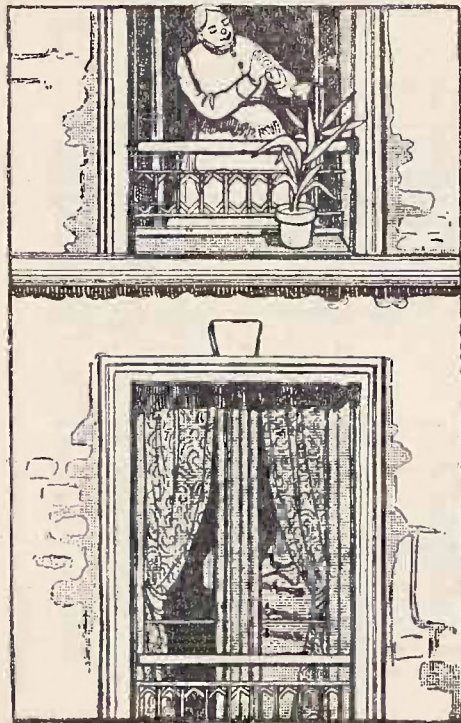
fân de livede	0,08 k.
lucernă.	0,25 »
sfeclă.	0,17 »
ovăz	0,25 »
bob	0,34 »
tărâțe de grâu	0,17 »
	<hr/>
	1,26 k.

RECTIFICARE. In No. trecut la pag. 129 s'a strecurat o greșală de tipar: s'a zis că trebuie să se puie 3-4 kgr. zahăr în loc de 3/4 kgr.

PAGIŢA GLUMEATĂ.

Iubiţi florile, dar nu supăraţi pe vecini.

— Poveste fără cuvinte —

ADMINISTRAȚIA PESCĂRIILOR STATULUI DIN BRĂILA-GALAȚI

Prețul peștelui pe timpul dela 1 — 15 Noemvrie.

SPECIA	PROASPĂT		SĂRAT	
	Prețul en gros	Prețul maxim cu care pot vinde detașiștii	Prețul en gros	Prețul maxim cu care pot vinde detașiștii
Crăp mare, 4 k. în s.	0,80—0,90	0,90	0,35	—
Giortio-Crap, 2-4 k.	0,60—0,70	0,75	—	—
Giortian,	0,45—0,50	0,55	—	—
Giortănică, p. 1 k.	0,35—0,40	0,50	—	—
C. caudă	0,25—0,30	0,20	—	—
I. 1.	0,50	0,55	—	—
I. atică.	0,30—0,40	0,45	—	—
Carjancă.	0,15—0,30	0,35	—	—
Babușcă	0,10—0,25	0,35	—	—
Mreană	0,40	0,35	—	—
Cosac	0,20—0,25	—	—	—
Salău mare, 2 k. în s.	1,10	0,50	—	—
1 k.	0,65	—	—	—
Ștucă mare, 1 k. în s.	0,50	—	—	—
mic, p. 1 k.	0,40	—	—	—
mică,	0,15—0,30	0,6	—	—
Avat.	0,20—0,30	0,40	—	—
Subiță	0,20—0,25	0,40	—	—
Biban	0,15—0,20	0,30	—	—
Obieși	0,20	0,20	—	—
Albitură	0,10—0,20	0,15—0,30	—	—
Fruza Plopiului	0,05	0,10	—	—
Sonn pană, 15 k. în s.	0,80	1,00	—	—
iarma, 8 k. în s.	0,80	0,90	—	—
» iapraç, 2 k. în s.	0,50	0,60	—	—
Somotei pană, 2 k. s.	0,35	0,45	—	—
» (moacă) p. 1 k.	0,15	0,25	—	—
Morun mare, 15 k. s.	1,10	—	—	—
mic,	0,80	1,30	—	—
Nisetru mare, 6 k. s.	1,20	—	—	—
mic, p. 6 k.	0,80	—	—	—
Păstrungă	0,70	—	—	—
Cegă mare, 2 k. în s.	2,80	—	—	—
» pană, 2 k. în s.	2	—	—	—
» 1 k. în s.	1,80	—	—	—
» 1/2 k. în s.	1,20	—	—	—
Tere de morun c. I.	27	—	—	—
» c. II.	25	—	—	—
» nisetru c. I.	24	—	—	—
» c. II.	22	—	—	—
» păstrungă	18	—	—	—
» tescute calit. I.	21	—	—	—
» II.	20	—	—	—
Raci	5 lei suta	—	—	—

Intocmai ca la peștele proaspăt.

Detailiștii din piețele (localitate) de unde se cumpără peștele, vor vinde cu 10 b. de k. în plus, peștele până la 50 b. k.; cu 15 b. de k. în plus peștele cu prețul până la 1 leu și cu 20 b. de k. în plus, peștele cu prețul dela 1 leu în sus. La icre vor vinde cu 20 lei la suta de lei în p. Vânz. din provincie vor vinde cu aceleași preț. de mai sus, plus spezele de transp. și ambalaj, cari se vor stabili de aut. com. conf. act. justificative, ce li se vor prezenta de vânz.

Adminiștrator, c. DUMITRESCU.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» lucrează pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărți la câte 20 de bani :

No. 1. *Din Țara Băsarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neațănare din 1877—78.

No. 2. *Folosele învățaturii*, de P. Dulfu—o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția—o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu—tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duțu — spicuri din istoria și literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălcescu și Victor Puiu—explicațiuni asupra sturbei bisericesti și a picturilor murale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Leodatu — povestire populară a faptelor și războaielor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța delu un drum lung*, de Dr. I. Simlonescu—povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pilde țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu—pildă despre un om rău năvălit și stricat din pricina beției care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Râscruci*, de I. Slavici—povestire morală cu pilde cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vlădimiri*, de N. Iorga—schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem—o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de I. Russu Șirlianu—studiu statistic.

No. 16. *Românii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș—povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivița*, de N. Rădulescu-Niger—povește despre agricultura și gospodăria sătenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechă—lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrare a sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Coșbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu—schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

Societatea a scos și următoarele 5 tablouri în culori, executate artistic pe hârtie cromo:

	Bani
Portretul M. S. Regelui României	0.50.
” ” ” Reginei României	0.50.
” A. S. R. Principelui Ferdinand	0.50.
” ” ” ” Pincipesei Maria	0.50.
” lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei.	0.50.

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de înscriere ca membri, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din *cărticelele* sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul : *Președinte, Ion Kalindern, Membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier, Spiru C. Haret, Ministru, profesor universitar. — Secretar, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — Membrii :* Petre Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român ; I. Dimitrescu Procopie, senator, Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost Ministru, profesor universitar; Crista S. Negoescu, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Pompiliu Eliade, profesor universitar. — Cenzori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membrii înscrși și cotizațiuni plătiți (urmare).

Niță Turingă (Ocolna), 1 leu; Gheorghe D. Dumitrescu (Ocolna), 1 leu; Dobre Iacob (Ocolna), 1 leu; Tudor St. Păuna (Ocolna), 1 leu; Cioblu Ion (Ocolna), 1 leu; Florea D. Diaconu (Ocolna), 1 leu; Gheorghe Ilie Cârstea (Ocolna), 1 leu; Andrei Pârsoveanu (Ocolna), 1 leu; Ștefan R. Popescu (Ocolna), 1 leu; Nicolae M. Roșca (Ocolna), 1 leu; Ilie N. Neacșu (Ocolna), 1 leu; Ștefan C. Gr. Petcu (Ocolna), 1 leu; Constantin T. M. Păuna (Ocolna), 1 leu; Nistor Iseru (Ocolna), 1 leu; Mihai D. Stan (Ocolna), 1 leu; Ioan Gr. D. Ioan (Ocolna), 1 leu; Stan Danciu (Ocolna), 1 leu; Dumitru Drăgușin (Ocolna), 1 leu; Gavrilă Bata (Ocolna), 1 leu; Ion V. Sațau (Ocolna), 1 leu; Stan Gaură (Ocolna), 1 leu; Ion V. S. Cotet (Ocolna), 1 leu; Ștefan St. Istrăte (Ocolna), 1 leu; Grigorie Calman (Ocolna), 1 leu; Dumitru Gângioveanu (Ocolna), 1 leu; Constantin Dumitrescu (Sadova), 1 leu; Dumitru Magin (Sadova), 1 leu; Haralambie Tuțescu (Sadova), 1 leu; Constantin St. Ion (Sadova), 1 leu; Gheorghe Bănuțoiu (Ogrin, Plant.), 1 leu; Gheorghe Epure (Ogrin, Plant.), 1 leu; Dumitru T. Ghițuleasa (Ocolna), 1 leu; Ion Cocoș Mare (Ocolna), 1 leu; Oprea Gr Sandu (Ocolna), 1 leu; Tudor Cioacă (Ocolna), 1 leu; Nică Ștefan (Ocolna), 1 leu; Ștefan St. Târșoagă (Ocolna), 1 leu; Ion Hristea (Ocolna), 1 leu; Antonie Nicolae (Ocolna), 1 leu; Gheorghe P. Cărstina (Ocolna), 1 leu; I. Teodoreanu (Nucet, Dâmbovița), 4 lei; M. Velescu (Nucet, Dâmbovița), 4 lei; N. Albu (Nucet, Dâmbovița), 2 lei; V. Vasilescu (Nucet, Dâmbovița), 2 lei; Dionisia Fanea (Nucet, Dâmbovița), 2 lei; Gheorghe Popescu (Nucet, Dâmbovița), 2 lei; Gustav Venejih (Nucet, Dâmbovița), 2 lei; Gheorghe Teodorescu (Cosovățu, Mehedinți), 1 leu; Nicolae Georgescu (București), 1 leu; Nicolae M. Ștefănescu (Baloteasca, Dâmbovița), 2 lei; Const. I. Dumitrescu (Glâmbocata, Dâmbovița), 1 leu; Ioan S. Nuță (Glâmbocata, Dâmbovița), 1 leu; Ilie M. Sonereu (Drăgoaia, Dâmbovița), 2 lei; Mihail Vlădăianu (București), 1 leu;

(Va urmă).

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, „
G. I. Goschen „
Viconteles Duncannon „
E. W. H. Barry „
Robert Hamilton Lang „
Demetre de Frank „ Viena
P. Naville „ Paris
Ad Vernes „

Directori: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.
Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creta Winchesterstreet.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
gie.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve . 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36
Paune plătite Lei 33.000.000
Vice-președinte A. Bălcoianu.
Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt permise în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Soc. din str.
Doamnei No 12, București. Repres-
generală în Buc. str. Smârdan No. 4
Agenții în toate orașele din țară.

PURGEN

CU RENAME UNIVERSAL. Recomandat de medicii în toată lumea pentru
adulți și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul con-
tra *constipațiunii, congestiunii și migrenei*. Plăcut la gust, nu produce
colici și n'are efecte rele asupra organismului.

==== Cel mai economic, cutia cu 25 purgative Lei 1.50 =====

Rugăm a se refuza
pastilele cari nu
vor avea această

PURGEN
* BAYER *

inscripție. căci sunt
falsе, v' amătoare
și produc colici.

Filip Lindenberg

București

Str. Smârdan, 15.

Singurul magazin special
cu

JUCĂRII DE COPII

Obiecte frumoase și durabile cu prețurile cele
mai ieftine.

mare deposit de articole de:

Păcăleală, Farse, și Surprise, Aparate
surprinzătoare de Scamatorii.

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA”

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudră lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-v. ca inevitabile dacă vi s'ar oferi aceste

preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neînse.

Crema și Pudra «FLORA» se pot întrebuița fără grijă cât de mul timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «Crema și Pudra «Flora» nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuițare îndelungată pot vătăma sănătatea». — Pomada de păr «Flora» neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — Capilogen «Flora» (apă de păr), curată mătreața după câte-vă întrebuițări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — La nemulțumire să restituie costul pentru oricare din aceste preparate.

Pectosin Iteanu

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trata cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfisemul pulmonar etc. Sticla lei 3. — La Drogerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu

Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare perdută, suveran pentru a combate anemii, lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea (poală albă la femei) Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici Prof. dr. Buicliu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iași) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. — La Drogerii și farmacii.

Nevralgiile cele mai rebele

durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales nevralgice, precum și ori-ce dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuițarea

Pastilelor Nevralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon Lei 2.50, o dosă 50 bani. La Drogerii și Farmacii.